

bestemte Regler, men Udvalget formener, at Ministeriet ved Fordelingen kan tage Hensyn til, hvilke af de nu bestaaende Institutioner, som i den forløbne Tid, have havt den største Indtægt af Lotterierne og saaledes tilbøielig have opnaaet de Formaal, for hvilke Koncessionerne i sin Tid bleve givne dem, erholdt Mindre, de Institutioner, som kun i kort Tid have havt Indtægterne, men som alligevel ere værdige og trængende, erholdt Mere.

Fordelingen kunde jo ogsaa ske saaledes, at der af det fælles Lotteri blev overdraget til Bestyrelserne for hver af de bestaaende Institutioner et vist Antal Lodsedler, og at Fordelingen da skete, efter hvad hver enkelt Bestyrelse havde affat.

Men hvilken somhelst Fremgangsmaade Ministeriet end følger ved Fordelingen, formener Udvalget det vil være rigtigst bestemt at bethyde alle Vedkommende, at det kun er for et vist begrændset Tidsrum eller indtil videre de tage Del i samme, idet det maa være hver Tid forbeholdt at kunne tilfredsstille de Krav, som stilles til denne.

Naar der i Slutningen af omtalte Inddragende fra Bestyrelserne for 6 af de her bestaaende Lotterier er anholdt om at de dem meddelte Bevillinger maa forlænges til 1ste Oktober 1887, da skulle vi naturligvis ganske henstille dette til den høitærede Justitsministers Afgjørelse, men ville dog udtale, at vi anse det billigt, at alle de nu bestaaende Industrielotterier i saa Henseende stilles lige.

Skulde Justitsministeriet ikke tro at kunne gaa ind paa at sammenmelte alle

de bestaaende Lotterier til et enkelt, skal Udvalget endnu paapege en anden Veje, hvorpaa Forholdene efter dettes Formening kunne ordnes paa en tilfredsstillende Maade. Naar nemlig Ministeriet ved Udløbet af samtlige de nu meddelte Bevillinger fastholder som en ufravigelig Regel, at det i Fremtiden kun udsteder et bestemt Antal Bevillinger f. Ex. 3, og at disse kun udstedes for et begrændset Tidsrum, og det derhos udtrykkelig tilkjendegives Vedkommende, at Bevillingerne efter Udløbet af dette, ikke ville blive fornyede, saa have disse Bevillinger tilvisse en stor Værdi, og Ministeriet vil da ogsaa være i Stand til at tilfredsstille de Krav, som Fremtiden upaatvilelig vil stille.

Idet Udvalget endnu kun bemærker, at Loven eventuelt først vil komme til at virke i 1887 skal det i Erkjendelsen af, at en Ordning af disse Forhold paa en af de foranthedede Maader vil være at foretrække for den fuldstændige Ophævelse af Lotterierne, tillade sig at indstille:

At Landstinget i Betragtning af de mange Interesser, som ere knyttede til en vedvarende Bestaaen af Industrielotterierne, anmoder Justitsministeren om at tage denne Sag under fornyet Overvejelse, for om mulig ad administrativ Veje at tilvejebringe en bedre Ordning af de derhen hørende Forhold, forinden man skrider til den fuldstændige Ophævelse af disse Lotterier, og gaar dernæst over til den næste Sag paa Dagsordenen.

Ahlefeldt Laurvig.

Linneemann.

Boone.

W. Petersen,
Formand og Ordfører.

C. A. Hansen.